

Importen, bliver der alligevel det tilbage, at der ogsaa kan leves luksuøst paa indenlandsk Produktion. Saa vilde det være rimeligere at gøre, hvad et Flertal havde fremme i Valutakommissionens Betænkning, hvorman gik ud fra, at Reguleringen skulde være saadan, at den ikke alene indskrænkede Importen, men ogsaa forhindrede Produktionen; thi ellers opnaaede man kun at flytte Forbruget fra udenlandske Varer over paa indenlandske, medens Forbruget ellers blev det samme — men saa er vi netop ved Beskyttelsesmomentet igen.

Jeg mener derfor, at de Foranstaltninger, som vi alle er enige om, at der maa foretages, maa tage Sigte paa en Forbrugsindskrænkning, og denne Forbrugsindskrænkning maa i Virkeligheden være ens. Selvfølgelig skal den ikke være slavisk ens over hele Linien, men den skal ramme tilsvarende Varer, hvad enten de er fra Udlandet, eller det er indenlandsk Produktion. Jeg ved vel, at der kommer Spørgsmaalet om at støtte den danske Industri frem; men naar der er Tale om Forbrugsindskrænkning, maa man ikke nøjes med alene at tage Hensyn til Forbruget af udenlandske Varer. I det Øjeblik man nøjes med det, er vi i Virkeligheden ved Beskyttelses-spørgsmaalet. Kun naar man stiller Forbruget af indenlandske Varer paa lige Fod dermed, er vi ved det rene Valutaspørgsmaal.

Det ærede Medlem brugte en Udtalelse, som jeg ikke kan tiltræde; vi staa vistnok her overfor den fundamentale Forskel, der er mellem det ærede Medlems og min Opfattelse. Det ærede Medlem siger: Ondets Rod er den ugunstige Handelsbalance. Jeg tror ikke, det ærede Medlem er naaet ind til Roden der. Efter min Mening er den daarlige Handelsbalance, hvis skæbnesvangre Betydning jeg klart erkender, i langt højere Grad en Følge af de økonomisk vanskelige Forhold, end den er Aarsag til dem. Det er nemlig min Opfattelse, at hvis vi ikke havde faaet den enorme Seddelinflation eller rettere sagt Kreditinflation, som vi fik under Krigen, vilde vi have staaet langt gunstigere med vor Handelsbalance, idet den enorme Pengemængde, man fik mellem Hænder, og Letheden ved at skaffe Kredit medførte, at man købte Ting, som man ellers ikke vilde have købt, og købte dem i brede

Baner fra Udlandet. Det er væsentlig en Følge af de abnorme Kreditforhold, vi har faaet. Men jeg indrømmer det ærede Medlem, at den ugunstige Handelsbalance er en af de Skavanker, vi maa have fjernet, før vi igen kan faa normale Omsætningsforhold her i Landet.

Det ærede Medlem omtalte ved Siden af det Forslag, som er stillet her, de enkelte andre Forslag, der er kommet frem til Afhjælpning af Valuta-Misèren. Nu er det ganske vist ikke Valutaspørgsmaalet som saadant, der er til Behandling her, men Toldlovspørgsmaalet set fra Valutasynpunktet, men jeg maa dog have Lov til at komme ind paa enkelte af de Ting, det ærede Medlem nævnte. Han udtalte, at Valutalaan var noget af det, man sidst maatte tale om. Deri er jeg fuldstændig enig med det ærede Medlem. Jeg har set Blade lancere Tanken om at optage et stort udenlandsk Laan til Afhjælpning af Valutanøden. Det vilde efter min Mening kun være at komme af Asken i Ilden, fordi den første Virkning vilde være den, at vi forringede Valutaen endnu mere.

Det ærede Medlem var inde paa en anden Tanke, som har været fremme, nemlig Spørgsmaalet om at faa Guldindløseligheden sat i Kraft ret hurtigt igen, og han brugte, hvad jeg er ham taknemmelig for, den Vending, at der maatte advares derimod. Efter min Mening kan der ikke advares kraftigt nok imod at tale om Guldindløselighed i Øjeblikket, det være sig helt eller delvis. Det vilde utvivlsomt medføre saa store Skavanker for vort økonomiske Liv, at det ret hurtigt vilde bringe os til at suspendere Indløseligheden igen. Vi har gyldige Erfaringer i saa Henseende fra engelsk Side fra omkring 100 Aar tilbage; den Vej skal man være yderst varsom med at betræde.

Nej, det, det drejer sig om, er, som det siges i Brysselerkonferencens Betænkning af 1920 — som jeg i øvrigt anbefaler til Studium for dem, der maatte have glemt den — det, det drejer sig om, er at stoppe Inflationen, faa den virkelig stoppet, efterhaanden faa den ud af Verden, saaledes at vi igen kommer ned paa en i Forhold til vor Omsætning rimelig Kreditmængde her i Landet. Men det naas ikke ad den Vej, det konservative Folkeparti